

Άνοιξιάτικο περιβόλι ή όμιλία Παπανδρέου

Του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Απευθυνόμενος μέσω της «Εστίας» και των αναγνωστών της προς όσων περισσότερους συμπολίτες, τούς παροτρύνω: Διαβάστε την όμιλία του κ. Γιώργου Α. Παπανδρέου στο πρόσφατο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Βρίσκεται εύκολα στην ιστοσελίδα του. Μπορεί κάποιος κακεντρεχής να χαρακτηρίζει την όμιλία ως ένα ακατάσχετο ρητορισμό, ως βερμπάλισμο. Έγώ την χαρακτηρίζω ως άνοιξιάτικο περιβόλι. Προς επιβεβαίωση επέλεξα μερικά από τα φρούτα αυτού του περιβολιού. Είναι πολύ νόστιμα.

Τί σας λέει π.χ. η εύχη του κ. Παπανδρέου «να θυμηθούν οι Ήνωμένες Πολιτείες μερικούς στίχους από τον Ύμνο εις την Έλευθερία του Διονύσιου Σολωμού. Μιλά στον Ύμνο εις την Έλευθερία, για την άπληξη της Έλληνικής Επανάστασης στο έξωτερικό». Γρήγορα να σταλεί μια αγγλική μετάφραση του Ύμνου στον Πρόεδρο Μπούς και ελύθησαν τα παγκόσμια προβλήματα.

«Σύντροφοι», έκφωνεί, «η νέα παγκόσμια τάξη θα είναι προοδευτική ή θα είναι επικίνδυνη για τον κόσμο, και αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη διαφορά ή δικιά μας με τη Δεξιά, με τη συντήρηση». Λόγω του βάθους του στοχασμού περιμένω να περιληφθεί στο πρώτο, πού θα έκδοθει, Λεξικό άξιωματικών φράσεων.

Όταν ιδρύθηκε τό ΠΑΣΟΚ, η Έλλάς περιγράφεται από τον κ. Παπανδρέου ως χώρα κακομοιριάς, φτώχειας, διχασμού, άμάθειας, ανασφάλειας, μιζέριας, των θάσεων και της εξάρτησης από την Άμερική.

Εύτυχώς ήρθε τό ΠΑΣΟΚ. «Σήμερα είμαστε περήφανοι. Μετά τις κυβερνήσεις του Άνδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη είμαστε περήφανοι με την σημερινή Έλλάδα πού κληρονόμησε ή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τό 2004, είναι ή Έλλάδα του κύρους στά Βαλκάνια, στή Μεσόγειο, στήν Εύρώπη. Είναι ή Έλλάδα της ΟΝΕ, ή Έλλάδα των νέων υποδομών, ή Έλλάδα της ειρήνης και του διαλόγου. Η Έλλάδα πού καταφέρνει να ανατρέψει κατεστημένες καταστάσεις, όπως στις σχέσεις της με την Τουρκία. Η Έλλάδα της ένταξης της Κύπρου στήν Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Έλλάδα πού είναι με τό σπαθί της μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας στον ΟΗΕ. Η Έλλάδα των Κέντρων Υγείας, των ΚΑΠΗ, των Κέντρων Έξυπνότητας Πολιτών, των σχολικών υποδομών, του μαζικού άθλητισμού. Η Έλλάδα της πρώτης κατηγορίας. Η Έλλάδα των περίφημων όνειρικών Όλυμπακών Αγώνων». Αύτός είναι ολόκληρος ο άπολογισμός από τον κ. Παπανδρέου του είκοσαετούς έργου των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Ιδιαίτερα ίκανοποιητικός, θά έλεγα, όταν ληφθεί ύπ' όψιν ότι για να έχουμε ΚΑΠΗ, ΚΕΠ, μαζικό άθλητισμό έξοδεύτηκαν μόνο δεκάδες (πολλές) τρισεκατομμυρίων δραχμών από ένισχύσεις της Εύρώπης, θαλασσοδάνεια και φορολογικές επιβαρύνσεις του λαού.

Έχουμε, άπαριθμεί με λυρισμό ο κ. Παπανδρέου, τις θάλασσές μας, τις παραλίες μας, τά βουνά μας, τις λίμνες, τά χωράφια, τά Πανεπιστήμια και τά σχολεία, την έκκλησία μας, τά νοσοκομεία μας, τή δημόσια διοίκηση, έχουμε και τον πολιτισμό μας.

Παράλληλα «μπορεί να έχουμε μερικά φωτεινά παραδείγματα όπως είναι τά ελληνικά κρασιά, οι ίχθυοκαλλιέργειές μας, αλλά και πάλι τό λάδι μας θά πωλείται σαν βεγγαλικό». Ζήτω η Έλληνική οικονομία. Μπορεί να μην παράγουμε τίποτε άλλο άξιο μνημονεύσεως, αλλά τό κρασί μας, τά ψάρια μας και τό λάδι μας συνιστώνται από τούς καρδιολόγους.

ΕΣΤΙΑ

10 ΜΑΡ. 2005

6

Ακολουθεί μιά σειρά από «πρέπει» και πρωτότυπες τοποθετήσεις έναντι βλαβερών καταστάσεων. «Πρέπει να τελειώνουμε επί τέλους με την πελατειακή λογική στην χώρα μας. Πρέπει να ξεφύγουμε από τον ιδιότυπο κρατισμό πού σύρει και διασύρει και πού κρατά τούς Έλληνες καθηλωμένους». Επί είκοσι χρόνια δέν τό καταφέραμε, γιατί ήμασταν άπληροχρημένοι να χτιζουμε ΚΑΠΗ, ΚΕΠ κ.λπ., προσθέτω εγώ.

«Νά χτυπήσουμε τή διαφθορά... Νά αναδιοργανώσουμε τό κράτος... Νά σπάσουμε τά κλειστά συστήματα. Νά έκουγχρονίσουμε Δικαιοσύνη, Έκκλησία, γιατί όχι και τις υπηρεσίες πληροφοριών... Τά Πανεπιστήμια και τά Νοσοκομεία μας». Έμεινε τίποτε πού να μην έχει χρεια θεραπευτικής έπεμβάσεως, ύστερα από είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση της χώρας; Με βάση τις εκτιμήσεις του κ. Παπανδρέου, ασφαλώς δέν έχει μείνει.

«Τό ΠΑΣΟΚ του μέλλοντός μας» (έτσι άκριβώς έλέχθη, σας θυμίζει τίποτε); «θα στραφεί με πολλούς και διάφορους τρόπους, φίλοι και φίλες, άπέναντι στον κρατισμό των πελατειακών σχέσεων... Άπέναντι στον κρατισμό της έξουσίας... Άπέναντι στον κρατισμό της γραφειοκρατίας... Άπέναντι στην άδιαφάνεια... Άπέναντι στον κρατισμό της άναξιοκρατίας... Άπέναντι στον κρατισμό του δοβλετιού και του φέουδου... Άπέναντι στον κρατισμό της συναλλαγής και της διαφθοράς... Άπέναντι στον κρατισμό πού πωχώνει την Έλλάδα... Άπέναντι στον κρατισμό της άπραξίας... Άπέναντι στον κρατισμό της άναληγσίας... Άπέναντι στον κρατισμό της χειραγώγησης της ελληνικής κοινωνίας... Άπέναντι στον κρατισμό πού είναι τροχοπέδη...». Προφανώς όλοι αυτοί οι τρομεροί κρατισμοί έπεβίωσαν είκοσι χρόνων πασοκικής διακυβερνήσεως. Και προφανώς, αντί προσχωρήσεως των κ.κ. Μάνου και Άνδριανόπουλου, έχουμε προσχώρηση του κ. Παπανδρέου (και του ΠΑΣΟΚ;) στις ιδέες των άνωτέρω κυρίων, ή μάλλον υπερκέρασή τους, γιατί εγώ τουλάχιστον δέν τούς έχω άκούσει να καταφέρονται με τέτοιο μένος κατά του κρατισμού.

Έν συνεχεία έχει μεγάλο ένδιαφέρον ή περιγραφή από τον κ. Παπανδρέου του τί είναι συντήρηση: «Σήμερα συντήρηση είναι ο υπερβολικός κρατισμός πού πνίγει την πρωτοβουλία... Συντήρηση είναι ή υπερβολική φορολογία... Συντήρηση είναι οι ύψηλές ασφαλιστικές εισφορές... Συντήρηση είναι οι πολιτικές πού κρατούσαν στον κρατικό έλεγχο ζημιόγόνες έπιχειρήσεις... Συντήρηση είναι οι ρυθμίσεις πού αποκλείουν τις γυναίκες από την αγορά εργασίας...». Μά αν δέν κάνω λάθος, για όλα αυτά τά κακά —μορφές συντήρησης κατά τον κ. Παπανδρέου— έχουν καταλογισθεί εύθονες στο ΠΑΣΟΚ. Έχει κατηγορηθεί ότι έέθεθρεψε και διόγκωσε την υπερφορολόγηση —πράγμα φυσικό έξ άλλου για ένα σοσιαλιστικό κόμμα— τις ύψηλές ασφαλιστικές εισφορές, τή διατήρηση ζημιόγόνων έπιχειρήσεων (λησμονήσαμε τον Όργανισμό Άνασυγκρότησης Έπιχειρήσεων, λησμονήσαμε την Όλυμπιακή); Συντήρηση λοιπόν τό ΠΑΣΟΚ;

Καταλήγων ο κ. Παπανδρέου προσδιορίζει: «Εμείς φτιάχνουμε κόμμα άξιων και ήθους». Πού συμπερασματικώς α κοιταπιο δέν ήταν και δέν είναι. Τί λένε επί αυτού τά ιστορικά στελέχη, όπως οι κ.κ. Λαλιώτης, Τσοχατζόπουλος κ.ά.;

Και «άπέναντι στον κόσμο τον ιεραρχικό έμεις φπάχνουμε τό κόμμα τό δικτυακό, τό όριζόντιο». Άπευκαία ή όριζοντίωση, κύριε Παπανδρέου, και μάλιστα τώρα πού τό κίνημα γίνεται κόμμα, αν δέν πρόκειται για lapsus linguae. Και ύστερα δέν ανασπλώνεται εύκολα με ζειμπέκικους χορούς.

Σημείωση: Όλα τά έντός εισαγωγικών άποσπάσματα είναι κατά λέξη μετάφορα από τό κείμενο της όμιλίας του κ. Γιώργου Α. Παπανδρέου.